

Arrest

nr. 111 670 van 10 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 22 mei 2013 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat I. MOHAMMAD en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt met betrekking tot de eerste verzoekende partij (verzoeker):

A. Feitenrelaas

U bent een Pakistaans staatsburger. U woonde samen met uw vrouw, S. B. (...), en uw kinderen in de stad Jaranwala in de provincie Punjab.

M.S.(...), uw vriend en zakenpartner, was een rijke en machtige landeigenaar. Hij was echter in een vete verwickeld met een andere machtige familie, de familie G.(...). Op 7 augustus 2011 ging u samen met uw gezin op bezoek bij M.S.(...). Jullie bleven bij hem overnachten. De volgende dag bracht uw vriend u en uw gezin met de auto terug naar jullie huis. M.S.(...) had een bodyguard bij zich en was zelf ook gewapend. Opeens bleek de autoweg geblokkeerd te zijn door enkele voertuigen van de familie G.(...). Er ontstond een vuurgevecht, waarbij u uit zelfverdediging een lid van de familie G.(...), RG.(...),

doodschoot. Uw vriend en zijn bodyguard schoten nog drie anderen dood. Na enige tijd kwam de politie ter plaatse. Jullie werden meegenomen naar het politiekantoor, waar jullie verklaringen werden opgenomen. De politie stelde ook een FIR (First Information Report) op. Nadien mochten jullie beschikken. Uit voorzorg besloot u om onder te duiken. U bracht uw vrouw naar familie in Faisalabad en u vertrok zelf naar Islamabad. Na enige tijd kwam u te weten dat u door het gerecht werd gezocht werd voor moord. De familie van RG.(...) had een FIR ingediend tegen u en uw vriend M.S.(...). Uw vriend was echter machtig genoeg, zodat de politie en het gerecht hem niet konden deren. Uw vriend zei dat hij u niet kon beschermen en raadde u aan om te vertrekken. Uw problemen hadden ook gevolgen voor uw familie. Uw broer werd bedreigd en hij ontvluchtte het land. Uw vader distantieerde zich publiekelijk van u om geen problemen te kennen.

Op 7 september 2012 vertrok u met uw gezin uit Pakistan. Jullie reisden met het vliegtuig via Abu Dabi naar Brussel. De smokkelaar had valse paspoorten voor jullie voorzien. U verklaart dat u aankwam in België op 7 september 2012. U vroeg asiel op 9 september 2012.

B. Motivering

U verklaart dat u in Pakistan door het gerecht wordt gezocht wegens moord. Op 8 augustus 2011 zou u uit zelfverdediging iemand hebben doodgeschoten. U vreest ook de wraak van de familie van de overleden persoon (CGVS vragenlijst, nr. 3; CGVS, p. 6-12, 17-20). Het Commissariaat-generaal kan echter geen geloof hechten aan uw asielaanvraag.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over 1 de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht. Er kon immers worden vastgesteld dat u bedrieglijke verklaringen hebt afgelegd ten aanzien van de Belgische asielinstanties over uw verblijfplaats(en) voor uw komst naar België en over het moment waarop u uit Pakistan zou zijn gevlucht en in België zou zijn aangekomen.

U verklaarde dat u voor uw komst naar België nooit naar het buitenland bent gereisd. U zou nooit buiten Pakistan hebben verbleven. U zei dat u in augustus 2011 problemen kreeg in Pakistan. Vervolgens zou u meer dan een jaar ondergedoken hebben geleefd. Op 7 september 2012 zou u Pakistan hebben verlaten en zou u met het vliegtuig naar België zijn gereisd (CGVS, p. 6-7, 12-14).

In dit verband moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor het gehoor op 7 maart 2013 enkele opzoekingen heeft gedaan op het internet. Door uw naam in te geven in een zoekmachine werd er een publiek toegankelijk Facebook-profiel gevonden op naam van T.B.(...) (cf. print-outs Facebook-profiel in bijlage). Gezien deze profielpagina tal van foto's van uzelf en uw gezinsleden bevat en gezien de stad Brussel aangeduid staat als huidige verblijfplaats leek het erg waarschijnlijk dat het wel degelijk gaat om uw eigen Facebook-profiel. Op uw profielpagina is informatie terug te vinden waaruit blijkt dat u ooit in de stad Jaranwala in Pakistan hebt gewoond: u zou er tot begin jaren 90 school hebben gelopen. Op deze pagina is echter ook andere, onthullende informatie te vinden over uw persoon en over de plaatsen waar u zoal hebt gewoond. Onder de hoofding 'About Babar' valt te lezen: "I belonge to pakistan and living in oman. I have a restaurant in Muttrah." [sic]. Op diverse pagina's van uw Facebook-profiel staat de stad Muttrah ook als uw 'Hometown' aangeduid. Op uw profielpagina valt ook te lezen dat u de Arabische taal machtig zou zijn. Deze informatie, waaruit blijkt dat u in de Golfstaat Oman zou hebben gewoond, is natuurlijk tegenstrijdig met uw eigen verklaring dat u voor komst naar België in september 2012 nooit buiten Pakistan zou hebben verbleven. Daarenboven staan op uw Facebook-profiel heel wat foto's waarop u staat afgebeeld en die duidelijk in België zijn genomen: o.a. foto's van u op de Grote Markt in Brussel, foto's van u in het Belgische straatbeeld, foto's van u voor auto's met Belgische nummerplaten, enz. Verschillende van deze foto's werden geüpload naar uw Facebook-profiel in de periode van mei tot juli 2012, wat natuurlijk hoogst opmerkelijk is, gezien u beweerde dat u in deze periode nog ondergedoken leefde in Pakistan en dat u pas op 7 september 2012 met het vliegtuig naar België zou zijn gereisd. Het Commissariaat-generaal moet dus vaststellen dat niet enkel uw verklaringen over uw verblijfplaats(en), maar ook uw verklaringen over uw vlucht uit Pakistan en uw komst naar België niet overeen lijken te stemmen met de informatie die op uw Facebook-profiel is terug te vinden.

Tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal op 7 maart 2013 werd u geconfronteerd met bovenvermelde informatie (CGVS, p. 14-17). U gaf toe dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt afkomstig is van uw eigen Facebook-profiel. In eerste instantie werd u geconfronteerd met één van de foto's waarop u staat afgebeeld op de Grote Markt in Brussel. U bevestigde dat het om een foto van uzelf gaat. Toen u werd gewezen op het feit dat deze foto dateert van mei 2012, een moment waarop u volgens uw verklaringen nog ondergedoken leefde in Pakistan, antwoordde u dat deze foto niet-authentiek was. U verklaarde dat 'een vriend' deze foto had 'gephotoshopt' op een moment u nog in Pakistan verbleef (CGVS, p. 15). Toen u werd gevraagd of er behalve de foto's van de Grote Markt in Brussel nog andere foto's op uw Facebook-pagina waren gephoshopt, antwoordde u ontkennend. Toen u daarop werd geconfronteerd met de andere foto's van u in België die waren gedateerd in de periode tussen mei en september 2012, beweerde u plots dat ook deze foto's gephoshopt waren (CGVS, p. 15), hetgeen tegenstrijdig is met uw eerder verklaring dat enkel de foto's van de Grote Markt in Brussel digitaal bewerkt zouden zijn. Toen u werd geconfronteerd met de informatie dat u in de stad Muttrah in Oman zou hebben gewoond en dat u daar een restaurant zou hebben uitgebaat, ontkende u dat dit het geval was (CGVS, p. 16-17). Het Commissariaat-generaal meent echter dat u geen geloofwaardig uitleg kon geven waarom u valselyk zou beweren dat u in Oman hebt gewoond en waarom u überhaupt gephoshopte foto's van uzelf in België op uw Facebook-profiel zou plaatsen terwijl u nog in Pakistan verbleef. In dit verband verklaarde u achtereenvolgens dat u dit deed omdat 'het interessant is om een foto te hebben die niet in Pakistan is getrokken'; omdat u 'wilde tonen dat u in het buitenland was'; 'aan vrienden op Facebook', 'gewoon om dit te tonen'; omdat u in de periode voor uw vertrek 'geen werk had in Pakistan' en omdat u toen 'altijd binnen bleef', omdat u toen ' bezig was met internet en Facebook' en omdat u 'het gewoon zo hebt gemaakt' (CGVS, p. 15-16). Met dergelijke vage uitleg kunt echter niet aannemelijk maken waarom u – op een moment dat u volgens uw verklaringen ondergedoken zou hebben geleefd in Pakistan uit vrees voor uw leven – gephoshopte foto's van uzelf in België op het internet zou publiceren. Daarenboven kan de vraag worden gesteld waarom u precies foto's van Brussel en België zou gebruiken om 'aan uw vrienden' te tonen 'dat u in het buitenland was', in plaats van foto's van bekende locaties zoals Londen of New York. In dit verband verklaarde u dat u de foto's van Brussel en België 'gewoon had gezien op het internet' en dat u daarop 2 had besloten om deze toevallig gevonden foto's te bewerken en op uw Facebookprofiel te plaatsen (CGVS, p. 16). Indien deze uitleg zou worden gevolgd, is het wel héél erg opmerkelijk dat u later, wanneer u enkele maanden na het publiceren van deze 'toevallig' gevonden foto's uit Pakistan vluchtte, ook toevallig in België en in Brussel terecht zou zijn komen. Aan uw uitleg dat de foto's op uw Facebookprofiel bewerkt zouden zijn, kan dan ook geen geloof worden gehecht.

Op basis van bovenstaande vaststellingen kan redelijkerwijs worden geconcludeerd dat u reeds vóór op 7 september 2011 (de datum van uw beweerde vlucht uit Pakistan) in België verbleef – minstens vanaf 10 mei 2012 (de datum van publicatie van de eerste foto uit België).

Deze conclusie wordt nog verder versterkt door de vaststelling dat u en uw vrouw ook ongeloofwaardige verklaringen aflegden over jullie reisroute vanuit Pakistan naar België. Zo bleek u flagrant tegenstrijdige verklaringen af te leggen over de reisdocumenten die jullie tijdens jullie reis naar België zouden hebben gebruikt. Tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat jullie met valse paspoorten vanuit Pakistan naar België reisden. Deze paspoorten hadden 'dezelfde kleur' als een Pakistaans paspoort. U verklaarde dat u echter 'niet wist welke naam of welke foto' er in deze paspoorten stond (DVZ verklaring, nr. 34). Tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal vertelde u echter een ander verhaal. U beweerde toen ook dat jullie valse reis paspoorten hadden gebruikt, maar u verklaarde uitdrukkelijk dat u wist dat jullie eigen foto's in deze paspoorten stonden en dat jullie allemaal reisden onder valse namen, in uw geval onder de naam 'Mohammad Sarwar' (CGVS, p. 13). Deze versies zijn natuurlijk niet verenigbaar. Toen u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, antwoordde u dat u tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk had verklaard dat uw eigen foto in het paspoort stond. U zei dat u inderdaad niets had gezegd over de valse naam waaronder u had gereisd omdat u toen 'bang was' (CGVS, p. 14). Deze uitleg is niet geloofwaardig. Enerzijds heft deze uitleg de vastgestelde tegenstrijdigheid betreffende de foto in uw paspoort niet op. Deze tegenstrijdigheid kan bezwaarlijk aan een loutere vergissing worden toegeschreven. Er moet worden opgemerkt dat uw verklaringen na afloop van het interview werden voorgelezen in uw moedertaal en dat u zich hiermee akkoord verklaarde door het plaatsen van uw handtekening. Anderzijds ziet het Commissariaat-generaal niet in waarom u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken zou hebben verzwegen dat u onder een bepaalde valse naam naar België zou zijn gereisd indien u toch al had toegegeven dat u met een vals paspoort was gereisd. Daarenboven wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw reisroute nog verder ondermijnd door

een bijkomende vaststelling. Zo beweerde u dat de smokkelaar een Schengenvisum in uw paspoort had voorzien om België binnen te komen. In dit verband is het echter hoogst opmerkelijk dat u niet bleek te weten welk type visum er zou zijn gebruikt, bijvoorbeeld een toeristenvisum, een zakenvisum of een studentenvisum. U kon evenmin vertellen door welk land dit visum zou zijn verstrekt (CGVS, p. 14). Dit is niet geloofwaardig. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (cf. bijlage), blijkt dat niet EU-burgers bij binnenkomst van de Schengenzone worden onderworpen aan strenge en individuele controles. Dit geldt zeker indien men de Schengenzone binnenkomt via een luchthaven. Indien er twijfels zouden bestaan over het doel van de reis, kan de vreemdeling ondervraagd worden over zijn identiteit en zijn reisbestemming. Elke persoon moet bovendien persoonlijk zijn reis-en identiteitsdocumenten afgeven aan de grenswachter. In het licht van deze informatie is dus niet geloofwaardig dat u niet zou weten door welk land uw visum zou zijn uitgereikt of welk type visum u zou hebben gehad. Aansluitend kan nog worden opgemerkt dat u geen enkel document voorlegt om te bewijzen dat u wel degelijk op 7 september 2012 met het vliegtuig van Pakistan naar België bent gereisd, zoals een (kopie van) de reservering van uw vliegtuigticket, uw eigenlijke vliegtuigticket of een boarding pass.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u de Belgische asielinstanties intentioneel hebt proberen misleiden door valse informatie te verschaffen over uw verblijfplaats(en) voor uw komst naar België en over het moment waarop u uit Pakistan zou zijn gevlucht en in België zou zijn aangekomen. Het Commissariaat-generaal meent dat deze vaststelling de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen onherstelbaar heeft beschadigd.

Daarenboven wordt de geloofwaardigheid van de vrees voor vervolging die u beweert te kennen nog verder ondermijnd door de vaststelling dat u een laattijdige asielaanvraag hebt ingediend. Er kan immers met voldoende zekerheid worden aangenomen dat u al langer in België verblijft dan u zelf beweert, minstens sinds 10 mei 2012. U vroeg pas echter asiel in België op 11 september 2011. Dit betekent dat u minstens vier maanden hebt gewacht om asiel te vragen. Van een asielzoeker die zijn land van herkomst ontvlucht uit vrees voor zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid mag echter redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo spoedig mogelijk een beroep doet op internationale bescherming. De vaststelling dat u dit niet hebt gedaan, doet dan ook verder afbreuk aan de vrees voor vervolging die u beweert te kennen.

Voorts meent het Commissariaat-generaal dat uw gedrag nadat u Pakistan zou zijn ontvlucht niet in 3 overeenstemming is met uw bewering dat u vervolgd zou zijn geweest. U beweerde immers dat u in Pakistan officieel wordt opgespoord door het gerecht omwille van moord. U verklaarde dat de Pakistaanse autoriteiten u tijdens de periode dat u ondergedoken leefde ook actief probeerden op te sporen (CGVS, p. 11-12). U legde ook verschillende documenten voor waaruit zou moeten blijken dat het Pakistaanse gerecht actief naar u op zoek zou zijn (cf. stuk 5 en 6). Welnu, indien u werkelijk officieel zou worden gezocht door de Pakistaanse autoriteiten is het natuurlijk zeer opmerkelijk dat u expliciet op uw Facebook-profiel zou vermelden dat u in de stad Brussel in België woont. Zoals reeds werd aangetoond, is het relatief gemakkelijk om aan de hand van enkele zoektermen informatie van een publiek toegankelijke pagina op de meest populaire sociale netwerksite te wereld op te vragen. Op deze manier zou het Pakistaanse gerecht u dus eenvoudig kunnen opsporen om vervolgens een uitleveringsverzoek richten aan de Belgische autoriteiten. De vaststelling dat u na uw vlucht uit Pakistan publiek verkondigt dat u in België woont, valt dus moeilijk te rijmen met uw bewering dat u in Pakistan gezocht zou worden voor moord.

De documenten die u voorlegde, kunnen bovenstaande appreciatie niet veranderen. U legde een kopie voor van uw (oude) Pakistaanse identiteitskaart, uitgegeven in 1999 (stuk 1). U verklaarde dat u uw meest recente identiteitskaart achterliet in Pakistan (DVZ verklaring, nr. 21; CGVS, p. 8). Het mag opvallend genoemd worden dat u en uw vrouw, behalve deze kopie van uw oude identiteitskaart, géén enkel ander identiteitsbewijs voorlegden, zoals jullie recente identiteitskaarten of de geboorteaktes van jullie kinderen, waaruit zou kunnen blijken dat jullie recent in Pakistan zouden hebben gewoond. Verder legde u enkele documenten voor die uw problemen met de Pakistaanse autoriteiten zouden moeten attesteren; meer bepaald één verzoekschrift van uw vriend M.S.(...) gericht aan de politie (stuk 2), een FIR op naam van M.S.(...) (stuk 3), een FIR op naam van een familielid van de persoon die u zou hebben vermoord (stuk 4), een aanhoudingsbevel van de rechtbank (stuk 5) en verschillende documenten betreffende het gerechtelijk onderzoek dat tegen u zou lopen (stuk 6). In dit verband moet worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (cf. bijlage), blijkt dat dergelijke documenten in Pakistan gemakkelijk tegen betaling kunnen worden verkregen. Deze informatie, gekoppeld aan hierboven vermelde vaststellingen betreffende het

bedrieglijke karakter van uw asielaanvraag, maakt dat er bezwaarlijk enige bewijswaarde aan deze stukken kan worden toegekend. Het document betreffende de verkoop van uw huis (stuk 7) kan hoogstens aantonen dat u eigendom hebt verkocht in Pakistan. De brief waarin uw vader beweert dat hij zich van u distantieert (stuk 8) en het bericht dat hij hierover in een krant liet publiceren (stuk 9), vormen evenmin als een bewijs van uw problemen. De brief van uw vader is een subjectieve getuigenis vanwege een niet-onbevooroordeelde bron en kan dus moeilijk als een objectief bewijs van uw problemen worden gezien. Wat betreft het artikel in de krant verklaarde u zelf dat dit artikel geen enkele vermelding maakt van het feit dat u iemand zou hebben gedood of dat u gezocht zou worden wegens moord (CGVS, p. 12). Het zakelijke contract tussen u en uw vriend M.S.(...) (stuk 10) kan hoogstens aantonen dat u een zakelijke relatie had met deze persoon, maar vormt geen bewijs van uw bewering dat u en M.S.(...) problemen zouden hebben gekend.

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten waarop u zich beroept om een vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen.

Ten slotte erkent het Commissariaat-generaal dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Daar u niet uit deze regio komt en daar u geen vrees diende te koesteren voor extremistische elementen of uw autoriteiten, staat niets uw terugkeer naar Pakistan in de weg.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat er in hoofde van uw vrouw, Sumara Babar (O.V. 7.571.638), eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing luidt als volgt met betrekking tot de tweede verzoekende partij (verzoekster):

A. Feitenrelaas

U bent een Pakistaans staatsburger. U woonde samen met uw man, T.B.(...) (O.V. 7.571.638), en uw kinderen in de stad Jaranwala in de provincie Punjab. M.S.(...), uw vriend en zakenpartner van uw man, was een rijke en machtige landeigenaar. Hij was echter in een vete verwickeld met een andere machtige familie, de familie G.(...). Op 8 augustus 2011 raakte uw man in een vuurgevecht verwickeld met leden van deze familie. Uit zelfverdediging schoot uw man een lid van de familie G.(...) dood. Na enige tijd kwam de politie ter plaatse. Jullie werden meegenomen naar het politiekantoor, waar jullie verklaringen werden opgenomen. Nadien mochten jullie beschikken. Uit voorzorg besloot uw man om onder te duiken. Hij bracht u naar familie in Faisalabad en u vertrok zelf naar Islamabad. Na enige tijd kwam uw man te weten dat hij door het gerecht werd gezocht werd voor moord. Zijn vriend zei dat hij hem niet kon beschermen en raadde hem aan om te vertrekken.

Op 7 september 2012 vertrok u met uw gezin uit Pakistan. Jullie reisden met het vliegtuig via Abu Dabi naar Brussel. De smokkelaar had valse paspoorten voor jullie voorzien. U verklaart dat u aankwam in België op 7 september 2012. U vroeg asiel op 9 september 2012.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als uw man, T.B.(...) (O.V. 7.571.638). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal beslist tot weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus en de status van subsidiaire bescherming omdat zijn asielrelaas niet geloofwaardig bleek. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot

het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw man, die deels op uw verklaringen is gebaseerd, werd als volgt gemotiveerd:

“(…)”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling (hierna de Vluchtelingenconventie) en van artikel 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: wet van 29 juli 1991).

2.1.1. Met betrekking tot de info op zijn facebook-profiel stelt verzoeker dat deze informatie bewust niet correct is en niet hoeft te zijn. Verzoeker wenste zichzelf interessanter te maken. Met betrekking tot de upload datum van foto's (voor de beweerde aankomst in België) legt de verzoekende partij uit dat deze werden gemanipuleerd wat de datum betreft teneinde iedereen de indruk te geven dat hij in het buitenland was in plaats van ondergedoken in Pakistan, onder meer ook aan hun belagers en de politie. De verzoekende partij was tijdens het gehoor van slag dat info van zijn facebook-profiel werd gebruikt om zijn geloofwaardigheid in vraag te stellen en hij door zijn trucs om te overleven nu plots niet meer geloofd werd.

De Raad meent dat dit geen weerlegging is van de bestreden beslissing waar deze stelt: *“U verklaarde dat u voor uw komst naar België nooit naar het buitenland bent gereisd. U zou nooit buiten Pakistan hebben verbleven. U zei dat u in augustus 2011 problemen kreeg in Pakistan. Vervolgens zou u meer dan een jaar ondergedoken hebben geleefd. Op 7 september 2012 zou u Pakistan hebben verlaten en zou u met het vliegtuig naar België zijn gereisd (CGVS, p. 6-7, 12-14).*

In dit verband moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor het gehoor op 7 maart 2013 enkele opzoeken heeft gedaan op het internet. Door uw naam in te geven in een zoekmachine werd er een publiek toegankelijk Facebook-profiel gevonden op naam van T.B.(...) (cf. print-outs Facebook-profiel in bijlage). Gezien deze profielpagina tal van foto's van uzelf en uw gezinsleden bevat en gezien de stad Brussel aangeduid staat als huidige verblijfplaats leek het erg waarschijnlijk dat het wel degelijk gaat om uw eigen Facebook-profiel.

(…)

Daarenboven staan op uw Facebook-profiel heel wat foto's waarop u staat afgebeeld en die duidelijk in België zijn genomen: o.a. foto's van u op de Grote Markt in Brussel, foto's van u in het Belgische straatbeeld, foto's van u voor auto's met Belgische nummerplaten, enz. Verschillende van deze foto's werden geüpload naar uw Facebook-profiel in de periode van mei tot juli 2012, wat natuurlijk hoogst opmerkelijk is, gezien u beweerde dat u in deze periode nog ondergedoken leefde in Pakistan en dat u pas op 7 september 2012 met het vliegtuig naar België zou zijn gereisd. Het Commissariaat-generaal moet dus vaststellen dat niet enkel uw verklaringen over uw verblijfplaats(en), maar ook uw verklaringen over uw vlucht uit Pakistan en uw komst naar België niet overeen lijken te stemmen met de informatie die op uw Facebook-profiel is terug te vinden.

Tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal op 7 maart 2013 werd u geconfronteerd met bovenvermelde informatie (CGVS, p. 14-17). U gaf toe dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt afkomstig is van uw eigen Facebook-profiel. In eerste instantie werd u geconfronteerd met één van de foto's waarop u staat afgebeeld op de Grote Markt in Brussel. U bevestigde dat het om een foto van uzelf gaat. Toen u werd gewezen op het feit dat deze foto dateert van mei 2012, een moment waarop u volgens uw verklaringen nog ondergedoken leefde in Pakistan, antwoordde u dat deze foto niet-authentiek was. U verklaarde dat 'een vriend' deze foto had 'gephotoshopt' op een moment u nog in Pakistan verbleef (CGVS, p. 15). Toen u werd gevraagd of er behalve de foto's van de Grote Markt in Brussel nog andere foto's op uw Facebook-pagina

waren gefotoshopt, antwoordde u ontkennend. Toen u daarop werd geconfronteerd met de andere foto's van u in België die waren gedateerd in de periode tussen mei en september 2012, beweerde u plots dat ook deze foto's gefotoshopt waren (CGVS, p. 15), hetgeen tegenstrijdig is met uw eerder verklaring dat enkel de foto's van de Grote Markt in Brussel digitaal bewerkt zouden zijn. Toen u werd geconfronteerd met de informatie dat u in de stad Muttrah in Oman zou hebben gewoond en dat u daar een restaurant zou hebben uitgebaat, ontkende u dat dit het geval was (CGVS, p. 16-17). Het Commissariaat-generaal meent echter dat u geen geloofwaardig uitleg kon geven waarom u valselijk zou beweren dat u in Oman hebt gewoond en waarom u überhaupt gefotoshopte foto's van uzelf in België op uw Facebook-profiel zou plaatsen terwijl u nog in Pakistan verbleef. In dit verband verklaarde u achtereenvolgens dat u dit deed omdat 'het interessant is om een foto te hebben die niet in Pakistan is getrokken'; omdat u 'wilde tonen dat u in het buitenland was'; 'aan vrienden op Facebook', 'gewoon om dit te tonen'; omdat u in de periode voor uw vertrek 'geen werk had in Pakistan' en omdat u toen 'altijd binnen bleef', omdat u toen ' bezig was met internet en Facebook' en omdat u 'het gewoon zo hebt gemaakt' (CGVS, p. 15-16). Met dergelijke vage uitleg kunt echter niet aannemelijk maken waarom u – op een moment dat u volgens uw verklaringen ondergedoken zou hebben geleefd in Pakistan uit vrees voor uw leven – gefotoshopte foto's van uzelf in België op het internet zou publiceren.”

Terecht wijst de verzoeker er op dat de info op zijn facebook-profiel niet correct hoeft te zijn, maar redelijkerwijze kan van verzoeker verwacht worden dat hij in dit verband eensluidende en overtuigende verklaringen aflegt wat *in casu* niet het geval was. Redelijkerwijze kon de commissaris-generaal besluiten dat aannemelijk is dat verzoeker reeds in België verbleef in mei 2012.

2.1.2. Het bovenvermelde wordt bijkomend bevestigd door de niet overtuigende verklaringen en gebrek aan bewijs van verzoekers met betrekking tot hun reisroute van Pakistan naar België zoals gesteld in de bestreden beslissing:

“Deze conclusie wordt nog verder versterkt door de vaststelling dat u en uw vrouw ook ongeloofwaardige verklaringen aflegden over jullie reisroute vanuit Pakistan naar België. Zo bleek u flagrant tegenstrijdige verklaringen af te leggen over de reisdocumenten die jullie tijdens jullie reis naar België zouden hebben gebruikt. Tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat jullie met valse paspoorten vanuit Pakistan naar België reisden. Deze paspoorten hadden ‘dezelfde kleur’ als een Pakistaans paspoort. U verklaarde dat u echter ‘niet wist welke naam of welke foto’ er in deze paspoorten stond (DVZ verklaring, nr. 34). Tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal vertelde u echter een ander verhaal. U beweerde toen ook dat jullie valse reis paspoorten hadden gebruikt, maar u verklaarde uitdrukkelijk dat u wist dat jullie eigen foto's in deze paspoorten stonden en dat jullie allemaal reisden onder valse namen, in uw geval onder de naam ‘Mohammad Sarwar’ (CGVS, p. 13). Deze versies zijn natuurlijk niet verenigbaar. Toen u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, antwoordde u dat u tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk had verklaard dat uw eigen foto in het paspoort stond. U zei dat u inderdaad niets had gezegd over de valse naam waaronder u had gereisd omdat u toen ‘bang was’ (CGVS, p. 14). Deze uitleg is niet geloofwaardig. Enerzijds heft deze uitleg de vastgestelde tegenstrijdigheid betreffende de foto in uw paspoort niet op. Deze tegenstrijdigheid kan bezwaarlijk aan een loutere vergissing worden toegeschreven.”

De tegenstrijdigheid met betrekking tot de naam en foto in het paspoort wordt door verzoekers met verwijzing naar hun smokkelaar niet weerlegd.

De gegevens met betrekking tot het Schengen-visum is een overtollig motief.

2.1.3. Wat de laattijdige aanvraag betreft meent de Raad dat aannemelijk is dat verzoekers reeds in mei 2012 in België verbleven en pas na vier maanden asiel aanvroegen.

Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij/zij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een asielaanvraag indient. Wat het gebrek aan bewijs en de geloofwaardigheid van het asielrelaas betreft stelt artikel 48/6, d) van de vreemdelingenwet : « Wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet aantoont met stukken of andere bewijzen, wordt hij als geloofwaardig geacht en wordt hem het voordeel van de twijfel gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;”

De Raad meent dat de door verzoeker aangehaalde redenen niet overtuigen.

Artikel 8, 1 van Richtlijn 2005/85/EG van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus bepaalt echter ook dat asielverzoeken niet mogen worden afgewezen louter op grond van het feit dat zij niet zo snel

mogelijk zijn ingediend. Artikel 48/6 van de vreemdelingenwet dient richtlijnconform geïnterpreteerd te worden en een laattijdige asielaanvraag zonder goede redenen is een van de elementen die de aannemelijkheid van een asielrelaas ondermijnen.

2.1.4. Wat het verband tussen het facebook-profiel en de Pakistaanse overheden betreft meent de Raad dat dit een overtoollig motief betreft.

2.1.5. Wat de neergelegde documenten betreft meent de verzoekende partij dat deze documenten *in concreto* op hun echtheid of valsheid gecontroleerd moeten worden en niet op algemene wijze naar een rapport verwezen kan worden.

Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad er op dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontnemen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011).

Om de bewijswaarde van een stuk te ontkennen dienen documenten niet van valsheid beticht en beoordeeld te worden conform artikel 23 van het rechtsplegingsbesluit van de Raad.

De Raad schaaft zich achter de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de bewijswaarde van de voorgelegde documenten.

2.2. In een tweede middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/4, §1 en §2 a) en b) en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991.

De verzoekende partijen hebben hun asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partijen brengen geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in hun land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS